

ikke vidste Noget af. Den ærede Minister har her antydet, at han i Almindelighed vel vidste, hvad der foregik, men at han ikke særligt og specielt havde beskæftiget sig med den politiske Stilling, men det kan jo saa være, at den ærede Minister en Skjøn Morgen bliver overrasket med en Efterretning, som han ikke havde ventet; den ærede Minister arbejder saa Meget og giver os daglig i de mange Arbejder, som han har paataget sig, saa store Bevægelser paa sin Utrættelighed, at det er naturligt, at han ikke har megen Tid tilovers til at læse Depescher eller Aviser, og det kan derfor meget let tænkes, at han kan komme til at see Stillingen i et ganske andet Lys, end den virkelig er. Dette kan imidlertid ikke indeholde en Betryggelse for os, og jeg kommer derfor bestandig tilbage til, at skulle vi gaae ind paa saa store Udgifter, som gribe saa dybt ind i vor finansielle Tilværelse, saa kan det kun see, naar vi paa en eller anden Maade, enten her i Salen eller i det Udvalg, som rimeligviis vil blive nedsat i Anledning af denne Sag, kunne faae Udtalelser fra den ærede Minister, der kunne give os en Betryggelse for, at der ikke i den allernærmeste Fremtid, maaskee kort efter at Arbejdet er paa-begyndt, efterat man maaskee ikke er kommet videre end at convertere Betalingsmiddelet for Jernbanen, kommer en Efterretning om, at nu er der indtraadt Forhold, som gjøre, at der ikke kan arbejdes videre. Jeg gjentager derfor, at der efter min Overbeviisning er en stor Opfordring til i denne Sag ikke at votere enkeltigt, forinden vi have faaet Meddelelser af den Natur, som jeg her har antydet. Det vil ikke være vanskeligt for den ærede Minister at skaffe sig selv den Underretning, som er fornøden for at give os dem, ligesom det heller ikke vil være vanskeligt for ham at finde en Form, hvori han kan meddele os dem paa en hensigtsmæssig og betryggende Maade.

Sogsbro: Den ærede Minister udtalte, da der i Begyndelsen af denne Samling blev indbragt et privat Lovforslag angaaende en lignende Jernbane som den, der nu foreligger, at der var den meget væsentlige Mangel derved, at der ikke var taget Hensyn til Vesterjylland, og han udtalte tillige, hvad han har gjentaget

idag, at han ansaa denne Egn for at være den, der allermeest traengte til en Jernbane. Jeg blev derfor ubehagelig overrasket, da jeg saa, at dette Lovforslag led af den samme Mangel som det tidligere private. Den høitærede Minister udtalte rigtignok dengang, han indbragte det, hvad han ogsaa idag har stadfæstet, at det ingenlunde var hans Hensigt at opgive Vesterjylland, at han tværtimod fortsatte Undersøgelserne desangaaende og haabede at bringe dem tilende paa en saadan Maade, at Vesterjylland vilde komme til sin Ret. Det har jo imidlertid sine Vanskeligheder, naar vi først ere gaaede ind paa dette Udvalg, da igjen at skulle optage Sagen for den nævnte Egn's Vedkommende, maaskee vore Pengemidler da ere saa stærkt bundne, at der kan være Betænkkeligheder derved, og det saa meget mere, som den jo, hvad der ogsaa er blevet anført, uregtelig er den Deel af Landet, hvor der gives mindst Udbytte til, at Banen kan betale sig. Hertil kommer, at der formeentlig her havde været en ønskelig Leilighed, netop ved de Forhandlinger, der ere førte med Slesvig, til at bringe til Afgjørelse Spørgsmaalet om, hvor Endepunktet paa Vestbanen skal være. Den høitærede Minister anførte netop dette i sit Foredrag som en Grund til, at han ikke fortiden kunde forelægge nogen bestemt Plan for den vestjyske Bane, fordi man ikke vidste, hvor Endepunktet kom, og at man først kunde vide det, naar Contracten var afluttet mellem den slesvigiske Minister og den engelske Entrepreneur. Det forekommer mig imidlertid, at da vi her gjøre saa betydelige Offre for Slesvigs Vedkommende, at Slesvig faaer sin Bane, uden at gjøre andet Tilfud end fri Jord, vilde der være god Grund for os til at forlange nogen Indrømmelse fra Slesvig, navnlig med Hensyn til Retningen; thi det kan jo dog ingenlunde være os ligegyldigt, hvorledes Retningen bliver i Slesvig eller hvorledes siden, som en Folge deraf, Endepunktet vil blive for den forventede Vestbane for Jylland. Hvis f. Ex. den slesvigiske Bane blev saaledes, at vi vare nøbte til at lade Vestjyskbanen indtrinde i den østlige Længdebane paa vor egen Grund, f. Ex. ved Horsfjær, saa vilde Vestbanen derved jo drives over mod Ost, saa den fra at være en Læng-